

# РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. София, 03.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ**, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка  
Васил Василев

при участието на секретаря Таня Ж. П.а Вълчева  
като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20241001000974 по описа за 2024 година

**за да се произнесе взе предвид следното:**

Производството по делото е образувано е по въззивна жалба вх.№ 11037/12.11.2024год. на „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД срещу Решение № 109/10.10.2024год., постановено по т.д. № 83/2023год. по описа на ОС-София, с което е отхвърлен като неоснователен иска с правно основание чл. 183 от ЗЗД във вр. с чл.318 от ТЗ, чл.327, ал.1 от ТЗ вр. с чл. 79,ал.1 от ТЗ и по чл.86, ал.1 от ЗЗД на „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД срещу МБАЛ „Скин Системс“, ЕООД за следните суми : 31 460 лева, представляваща главница, стойността на дължима и незаплатена продажна цена на доставени стоки /лифтиращи конци/, дължима по фактура № 59/30.01.2018год. и 15 948.49лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 01.02.2018год. до 30.01.2023 год., ведно със законната лихва върху сумата от 30.01.2023год. до окончателното й изплащане и с което „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД е осъдено да заплати на МБАЛ „Скин Системс“, ЕООД разноси по делото в размер на 8 344 лева.

Във въззивната жалба се поддържа, че решението е порочно поради нарушение на съществени съдопроизводствени правила, необоснованост и противоречие с материалния закон. Счита се, че първоинстанционният съд бил достигнал до неправилен и необоснован извод, че подписът върху представените по делото споразумение, фактура и приемо- предавателен протокол, не бил положен от собственика на ответното дружество- К. К. - Н. - Н.. Този извод бил направен кредитирайки констатациите на една от изготвените по делото съдебно-почеркови експертизи, даващи такова заключение, въпреки наличието на противно заключение във втората съдебно-почеркова експертиза. Поддържа се също така ,че решението е постановено без да са обсъдени всички представени по делото доказателства , установяващи че стоката е доставена и употребена от ответника-вложена при лечението на пациентите. Всички тези доказателства установявали , че страните са били в търговски отношения и че ищцовото дружество е доставяло процесните консумативи, тъй като същото имало изключителни права да вна. тези консумативи в България.

По изложените доводи се прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което предявените искове да бъдат изцяло уважени, ведно с произтичащите от това последици.

Във въззивната жалба са направени доказателствени искания, по които съдът се е произнесъл с Определение № 23/17.01.2025год.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от въззиваемото дружество-МБАЛ „Скин Системс“, в който се оспорва жалбата и се прави искане за потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. Твърди се, че по делото липсвали доказателства че между страните било подписано твърдяното от ищеца споразумение, че ищецът е извършил доставка на конкретни материали, определени по качество, количество и т.н. и че такава доставка е одобрена от ответното дружество. Всички събрани доказателства по делото категорично сочели, че подобна доставка не е била договаряна и не е извършвана. Ищецът бил използвал документи с неистински подписи и съдържание и това било доказано в процеса чрез изготвената съдебно-почеркова експертиза-тази, на която се бил позовал и първоинстанционния съд, за да приеме, че подписите върху оспорените документи не са положени от доктор К. - Н.. Изложени са доводи във връзка с кредитирането на така цитираната експертиза и неоснователността на доводите на ищеца за кредитиране на другата изготвена по делото експертиза. Поддържа се, че споразумението за изплащане от 12.03.2020год. било създадено от ищеца за целите на настоящото производство и че към датата на подписването му доктор К. вече не била вписана като управител на болницата-ответник. Оспорва се приложимостта на чл.301 от ТЗ, доколкото е налице противопоставяне на фактура № 59 веднага след узнаването за нейното съществуване. Същата не била приложена към поканата на ЧСИ,но дори и да се приеме че е била приложена, за нейното съществуване е било узнато на 18.10.2022год..Фактурата правилно била изключена от доказателствения материал по делото като неистински документ, а вземане по такава фактура не било осчетоводявано в счетоводството на ответника. Претенцията на ищеца се основавала на частни документи, които били надлежно оспорени и тяхната неистинност била установена по надлежния процесуален ред.

Апелативен съд-София, като взе предвид оплакванията в жалбата, становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено по делото следното :

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба, депозирана от „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД против МБАЛ „Скин Системс“ ЕООД с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сума в размер на 47 408.49 лева, от които 31 460 лева- главница, представляваща стойността на доставени стоки / лифтиращи конци/ по фактура № 59/30.01.2018год. и 15 948.49 лева, представляваща мораторна лихва за забава за периода от 01.02.2018год. до датата на предявяване на иска - 30.01.2023год., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на предявяване на иска- 30.01.2023год. до окончателното й изплащане.

В исковата молба ищецът твърди, че с ответното дружество били постигнали устна договорка, по силата на която ищецът бил поел задължение да достави на ответника лифтиращи капролактови конци, превързочни средства и други работни материали, необходими за функционирането на болничното заведение. В изпълнение на поетото задължение ищецът бил доставил на ответника лифтиращи конци, за която доставка бил издал фактура № 59/30.01.2018год. на стойност 31 460лева. С оглед извършената доставка за ответника било възникнало задължение да заплати на ищеца цената на доставената стока – на 01.02.2018год., което обаче не бил сторил и тя била дължима .

Ответното дружество оспорва иска по основание и размер. Оспорва твърдението на ищеца за наличие на устна договореност във връзка с твърдяната доставка и съответно възлагане по доставката. Сочи, че представената от ищеца фактура не удостоверява наличието на съществуващо правоотношение между страните, още по-малко-приемането на доставката. Фактурата представлявала частен документи и нейната доказателствена стойност следвало да преценява наред с останалите доказателства. Твърди, че липсва надлежно осчетоводяване на фактурата, както и че процесната фактура не е изпращана и получавана от него . Прави възражение за изтекла погасителна давност.

В допълнителната искова молба ищецът твърди че представената от него фактура е доказателство за съществуващите между страните отношения във връзка с процесната доставка. Доказателство за това представлявало и „Споразумение за изплащане“ от 12.03.2020год. , с което ответника се бил задължил да заплати натрупаните задължения към ищеца във връзка и с процесната доставка. Сочи, че процесната фактура носила подпис и печат на дружеството-

ответник, а ако се приеме противното – то било налице потвърждаване на извършените без представителна власт действия съгласно чл.301 от ТЗ. Счита за неоснователно възражението на ответника за погасителна давност с оглед представеното споразумение от 12.03.2020год.

В допълнителен писмен отговор ответникът оспорва представеното от ищеца споразумение от 12.03.2020год, като твърди че същото не е подписано от негов представител. Сочил, че подписите под него не са на доктор К. и че споразумение, с такова съдържание, не било известно на страната. В случая не била налице хипотезата на чл.301 от ТЗ нито по отношение на процесната фактура, нито по отношение на споразумението от 12.03.2020год.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269 от ГПК Апелативен съд-София, в настоящият си състав, намира обжалваното първоинстанционно решение за валидно и допустимо. Относно законосъобразността му по същество на спора, следва да се извърши преценка в рамките на наведените с въззивната жалба доводи, при което намира следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна:

Представена е по делото двустранно подписана фактура № 59/30.01.2018год. за доставка на доставка на стоки на обща стойност 31 460лева с ДДС. Като получател на стоката е посочен- МБАЛ“ Скин Системс“ ЕООД, а като доставчик- „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД. Върху фактурата е положен печат на двете дружества, както и фигурират подписи. Като получател на стоката е посочена К. К. К.-Н..

Представено е и споразумение за изплащане, сключено между МБАЛ „Скин системс“ ЕООД, представлявано от д-р К. К. К.-Н. и „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“, представлявано от д-р Л. Д. П.. В споразумението е обективирана договорка МБАЛ“ Скин Системс“ ЕООД да заплати в 3 годишен срок от подписване на споразумението задълженията, натрупани към „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД през последните 10 години, заедно с лихвите за просрочие за сумите за неплатени трудови възнаграждения, използването на предоставени превързочни материали, лифтиращи капролактонови конци и експлоатирания инвентар, в частност заплащане по фактура № 59/30.01. 2018год. за лифтиращи конци на стойност 31 460лева. Върху споразумението фигурират печати на двете дружества, както и подписи, като за длъжника- МБАЛ“ Скин Системс“ ЕООД е посочен като подпис на д-р К. К. - Н..

Представена е и поканата от д-р Л. П. като управител на „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД и „Есте Мед“ ЕООД до МБАЛ „Скин Системс“ ЕООД чрез ЧСИ В. Ц. за заплащане на дължими суми, в частност сумите по фактура № 59 от 30.01.2018год., за която е отбелязано че е връчена на 18.10.2022год. на „К. К. - Н.-Н. собственик на МБАЛ С.Системс“. Върху поканата е наличен и подпис на К. Н..

Представен е приемо- предавателен протокол от 01.02.2016год., подписан от доктор Л. П. като представляващ „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД /предаваща страна /и от доктор К. К. - Н.- Н. като представляващ МБАЛ „Скин Системс“ ЕООД /приемаща страна / за предаване на стоки на обща стойност 31 460лева. Върху протокола фигурират печати на двете дружества и са положени подписи. За приемащата страна фигурира подпис посочен като положен от д-р Н..

По делото е изготвена съдебно-икономическа експертиза, от която се установява, че в счетоводството на МБАЛ „Скин Сървис“ ЕООД не е осчетоводена фактура № 59/30.01.2018год. Сумата по фактурата не фигурирала и в изпратени от ищеца писма за потвърждаване на салда към 2018год. и 2019год. Установява се също така, че фактурата е осчетоводена в счетоводството на „Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД.

По делото е изготвена съдебно - почеркова експертиза от в.л. К., депозирана на 03.01.2024год. В същата е дадено заключение, че ръкописните подписи под фактура № 59/30.01.2018год. и върху споразумение за изплащане от 12.03.2020год. са положени от доктор К. К.- Н..

По делото е допусната повторна съдебно- почеркова експертиза, каквато е изготвена от С. А.- вещо лице експерт - криминалист и е депозирана на 20.02.2024год. В същата е заключено, че подписите върху фактура № 59, споразумението от 12.03.2020год. и приемо-предавателния протокол от 01.02.2016год. като положени от д-р Н. са имитирани, тоест не са положени от нея.

Във въззивното производство и с оглед противоположните заключения на двете съдебно-почеркови експертизи е допуснато изслушване на тройно съдебно- почеркова експертиза, която

дава категорично заключение , че подписите от името на д-р К.-Н. в трите обекта на изследване - фактура № 59, споразумение от 12.03.2020год. и приемо- предавателен протокол от 01.02.2016год. не са положени от нея , както и че подписите върху тях са изпълнени върху оригинала на документите и не са пренесени върху тях с техническо средство. Категорично е и заключението на експертите /заявено в с.з. на 12.03.2025год. /, че в случая не се касае за автоподлог, а за подпис, положен от друго лице.

При условията на чл. 266, ал.3 от ГПК във въззивното производство са допуснати до разпит двама свидетели- Ц. П. и Р. Г..

Първият свидетел установява, че лифтиращи конци са се употребявали в пластичните операции, извършвани от МБАЛ „ Скин Систем „ ООД при извършване на пластичните операции от д-р П. и останалите доктори. Доктор П. бил ексклузивен представител за цяла България на тези конци, чийто производител бил „ АПТОС“. Свидетелят сочи, че той лично през 2016год. е освобождавал от митницата на Аеропорт „ София“ пратка с конци и ги е доставял в болницата, намираща се в с.Доганово и лично ги е предавал на д-р К. К. - Н.. Конците били предавани с приемо- предавателен протокол, който тя подписвала лично. Лично бил носил и фактурата ,която също била подписана от нея. Свидетелят не уточнява периода , в който е доставял конците , нито техните количества.

Вторият свидетел сочи , че през периода от 2013год. до 2018год. е работила като операционна медицинска сестра в болницата „ Скин Систем „ ЕООД заедно с д-р П.-пластичен, естетичен хирург. Разяснява , че в болницата , при естетичната хирургия , се ползвали капролактонови лифтиращи конци от „ АПТОС“, чийто вносител бил доктор П.. Разяснява също така, че конците са заплащали от пациентите ,ползващи разкрасителни процедури и че такива конци се доставяли единствено от д-р П.. Соци за възникнал конфликт между д-р П. и д-р К. във връзка забавено плащане на конците и че пред нея д- р К. била обещала на д-р П. да ги заплати . Потвърждава , че по време на лифтиращите операции са работили единствено с лифтиращи конци. Заявява , че вида на конците при операцията се определял от д-р К. и д-р П.. Соци,че и към настоящия момент работи заедно с д-р П..

При така установеното, съдът прави извод за неоснователност на предявените искове.

Обект на доказване в настоящото производство е сключването и съществуването на договорно облигационно отношение между страните, както и размера на неизпълненото задължение.

Съгласно постоянната съдебна практика, първичните счетоводни документи и вписванията в счетоводните книги следва да се преценяват от съда според тяхната редовност и съобразно другите доказателства по делото. Фактурата е частен свидетелстващ документ и при липсата на подпис за получател от лице, което е отговорно да оформи съответната стопанска операция, тя не представлява годно доказателство за извършени фактически действия по получаване и приемане на стоките, нито пък доказателство за облигационна обвързаност между страните по силата на неформални договори за търговски продажби. Когато фактурата е подписана за получател от лице без представителна власт, но същата е осчетоводена, включена в дневника за покупки и за нея е ползван данъчен кредит, се приема, че търговецът е потвърдил извършените от трети лица действия по приемане на стоките и приложение намира презумпцията на чл. 301 ТЗ. Отразяването на фактурата в счетоводството на купувача, включването ѝ в дневника за покупко-продажбите по ДДС и ползването на данъчен кредит по същата съгласно ЗДДС представлява недвусмислено признание на задължението и доказва неговото съществуване. Неподписаната от получателя фактура, която не е отразена в счетоводните регистри на двете страни, не е вписана в дневниците за покупко-продажби и справките – декларации по ЗДДС и по която не е ползван данъчен кредит от задължената страна сама по себе си не установява получаване на стоката, нито доказва сключване на договор за търговска продажба.

В настоящия случай процесната фактура № 59 съдържа всички изискуеми реквизити на чл.7, ал.2 от Закона за счетоводството – дата и място на съставяне, данни за дружествата, вид и количество на стоката, стойност на сделката, начин на плащане (в брой и по банков път). Позовавайки се на съвпадащите констатации на изготвената от в.л. С. А. с констатациите на тройната –съдебно почеркова експертиза , изготвена във въззивното производство, настоящият съдебен състав, идентично на възприетото от първоинстанционния съд, приема ,че фактурата не е подписана от представител на дружеството –купувач- МБАЛ „ Скин Систем“ ООД –д-р К. К. - Н. ,

поради което не може да се цени еднозначно като документиране на сделката с този търговец, нито като установяваща получаването на стоката. Неподписаната от купувача фактура № 59 не е осчетоводена в счетоводството на ответната, поради което и не може и да се приеме, че търговецът е потвърдил извършените от което и да е лице действия по приемане на стоките. Доказателство за приемане на стоката не съставлява и представения по делото от ищеца и оспорен от ответника приемо-предавателен протокол от 01.02.2016 год., доколкото и по отношение на него, по категоричен начин чрез единична и тройна съдебно - почеркова експертиза се установява, че същият не носи подписа на д-р К., посочена като получател на стоката. Доказването на фактите и обстоятелствата по предаване – приемане на стоките, представляват обстоятелства, относими към изпълнението на поето договорно задължение, поради което законодателната забрана за събиране на свидетелски показания за установяване на тези факти и обстоятелства е неприложима. Действително от показанията на свидетеля П. се установява, че същият е освобождавал от митницата и доставял в ответната болница лифтиращи конци за нуждите на извършваните в нея естетични процедури, които лично е предавал на доктор К. К. - Н. и за получаването на които последната е подписвала приемо-предавателен протокол. Свидетелят сочи, че тези действия е осъществявал в качеството си на консултант на доктор П.-управител на ищцовото дружество и осъществяващ медицинските интервенции в ответната болница, както и че такива доставки бил извършвал и през 2016 год. С оглед липсата на конкретика в показанията на свидетеля относно точното време на доставката, предмета на доставката /в процесната такава не се съдържат само лифтиращи конци/, както и по отношение количествата на доставената стока не може да се заключи, че тези показания касаят процесната доставка, така, както е описана в оспорения приемо-предавателен протокол и съответно в оспорената фактура № 59. Данни за осъществяване на процесната доставка и получаването на медицинските консумативи от д-р К. не се съдържат и в показанията на свидетелката Г.. С оглед на това нейните показания не могат да се разглеждат като потвърждаващи съдържанието на оспорения приемо-предавателен протокол, нито като съответстващи на показанията на разпитания свидетел П.. Свидетелката установява, че в ответната болница са се ползвали лифтиращи конци като необходим консуматив в извършваните в нея естетични процедури, че лифтиращи конци /част от предмета на процесната доставка / са доставяни от д-р П., но тези показания са общи и неконкретни и въз основа на тях не може да основе самостоятелен и категоричен извод, нито такъв, изводим във връзка с показанията на другия свидетел, че е извършена доставката по фактура № 59 и че описаните в нея медицински консумативи за естетичната хирургия са получени от д-р К. като представител на ответната болница. Следва да се отбележи, че и двамата свидетели са работили с д-р П.-управител на дружество – ищец в първоинстанционното производство и въззивник в настоящото, като продължават да работят съвместно и към настоящия момент. Така, техните показания се явяват заинтересовани по смисъла на чл. 172 от ГПК, което ги прави недостоверни и поради липсата на други доказателства, които да ги подкрепят. Така, дори и да се приеме, че в свидетелските показания се съдържат данни, че д-р К. е получила консумативите по процесната доставка, то този факт не може да бъде приет за установен поради констатираната заинтересованост на свидетелските показания и липсата на други, съответстващи на данните в тях, доказателства.

Съгласно чл.301 от ТЗ се счита, че търговецът потвърждава действията на лице действало от негово име без представителна власт, ако не се противопостави веднага след узнаването им. С редица решения: решение № 30/08.04.11 г. по т. д. № 416/10 г. на ВКС, I т.о., решение № 46 от 27.03.2009 г. по т. д. № 546/08 г. на ВКС, II т.о., решение 44 от 31.03.2009 г. по т. д. 447/08 г. на ВКС, II т.о., решение № 202 от 06.02.2012 г. по т. д. № 87/2011 г. на ВКС, II т.о., решение № 18 от 04.04.2014 г. по т. д. № 24/2013 г., Т. К., I Т. О. и други, е прието, че чл.301 от ТЗ установява презумпция за мълчаливо съгласие на търговеца със сключената без представителна власт сделка, ако не се противопостави веднага след узнаването ѝ. Извод за липсата на противопоставяне от страна на търговеца би могъл да бъде направен при наличие на данни за отразяване на издадената фактура в счетоводството на дружеството, включването ѝ в дневника за покупко-продажби по ДДС, ползването на данъчен кредит. В случая, както се посочи, процесната фактура не е осчетоводена в счетоводството на ответната болница и по нея не е ползван данъчен кредит, а и ответната болница не е получавала от ищеца нито през 2018 год., нито през 2019 год. потвърдителни салда за задълженията по фактурата.

С оглед на тези данни, не би могло да се признае, че към края на 2019 год. на ответната болница е станал известен факта, че фактура № 59 е подписана без представителна власт. Като момент на узнаване на този факт не може да се приеме и дата 12.03.2020 год. – датата на подписване

на споразумение за изплащане , доколкото и по отношение на този частен документ, чрез единичната съдебно- почеркова експертиза на в.л. С. А. и тройната съдебно- почеркова експертиза , изготвена във въззивното производство се установи по категоричен начин, че същата не е подписана от представляващия болницата- д-р К. К. - Н.- Н.. И по отношение на този частен документ се явява доказано, че е подписано от лице без представителна власт. По делото липсват доказателства споразумението да е осчетоводявано в счетоводството на двете дружества-страни по делото или да е съхранявано в оригинал или като препис от ответната болница , но същото е представено в оригинал по делото от ищеца в хода на производството по делото,ведно с оригинала на фактура № 59 . Същевременно , копие от фактура № 59 е представено с исковата молба и е връчена на ответното дружество едновременно с връчването на преписа от исковата молба-13.02.2023год. Препис от споразумение за изплащане от 12.03.2020год. е представено по делото като приложение на подадената от ищеца допълнителна искова молба и същото е връчено на ответното дружество с връчването на преписа от допълнителната искова молба на 19.05.2023год.

За узнаване на факта ,че фактура № 59 е подписа от лице без представителна власт не може да се приеме датата на получаване на поканата от ЧСИ- 18.10.2022год. , тъй като няма данни с нея да е било връчено копие от фактурата. Само в случай , че същата бе приложена към поканата би могло да се приеме за установено , че нейното съдържание е доведено до знанието на адресата на поканата , тоест че същият е констатирал че не е подписана от д-р К. и въпреки това не се е противопоставил веднага от узнаването и така мълчаливо се е съгласил със сключената без представителна власт сделка.

От гореизложеното се налага извод , че ответното дружество е узнало за извършените без представителна власт действия с връчването на преписа от исковата молба и съответно преписа от допълнителната искова молба, поради което и оспорването на представителната власт с отговора на исковата молба и отговора на допълнителната искова молба е станало веднага и презумпцията на чл.301 от ТЗ е неприложима както по отношение на фактура № 59, така и по отношение на „ Споразумение за изплащане“ от 12.03.2020год. С оглед посоченото вече по-горе , че по делото не се установи медицинските консумативи-предмет на твърдяната доставка да са използвани в извършени в ответната болница медицински интервенции, не може да се приеме , че е извършено и потвърждаване на извършените без представителна власт действия чрез конклюдентни действия.

Изводът на настоящия съдебен състав , че подписите върху трите оспорени по делото частни документи – фактура № 59, „ Споразумение за изплащане“ и приемо- предавателен протокол не принадлежат на д-р К. К.- Н. се основава на идентичните констатации в този смисъл, направени в единичната експертиза на вещото лице С. А. в първоинстанционното производство и на вещите лица, изготвили тройната съдебно почеркова експертиза във въззивното производство. С оглед на това, констатациите на втората единична съдебно-почеркова експертиза на в.л. В. К. , според която подписите върху цитираните документи са положени от д-р К.- Н., се явяват изолирани и неподкрепящи се от останалите събрани доказателства по делото. Именно поради наличието в първоинстанционното производство на две съдебно- почеркови експертизи, даващи напълно противоположни становища относно автентичността на подписа на д-р К. положен върху трите оспорени частни документи е допусната във въззивното производство тройно –съдебно почеркова експертиза ,която по категоричен за настоящия съдебен състав начин потвърждава изводите на една от единичните съдебно- почеркови експертизи , в частност тази, установяваща че подписа под документите не е положен от д-р К.. И двете / единична и тройна / съдебно почеркови експертизи , които съдят кредитира като обосновани и компетентно дадени са изготвени при изследвани на значително по-голям обем сравнителен материал от ползвания от вещото лице Константинов и то такъв , изготвен по време , близко до времето на изготвяне на оспорените частни документи . Същевременно и в двете експертизи детайлно са изследвани общите признаци и частни идентификационни белези на подписа на д-р Н. върху оспорените документи и сравнителния материал . Поддържаната от дружеството жалбоподател теза ,че се касае за автоподлог /автопоправка / е категорично отхвърлена от вещите лица по тройната експертиза. Автоподлог е налице , когато лицето само полага подписа си като прави изменения в него . Вещите лица са изяснили , че при автоподлог лицето се стреми да внесе различия в подписа си , но заедно с това прави и характерни за него движения. Липсата на установени съвпадения в частните признаци на подписа / извън неговия наклон/ са дали основание да се заключи, че в случая не е налице умишлено изопачаване при изписване на подписа на д-р К. / , а се касае за имитация на нейния подпис , извършена от едно или няколко лица, различни от д-р К.. Неоснователно се

поддържа от дружеството жалбоподател ,че тройната съдебно- почеркова експертиза е необоснована, тъй като не са използвани като сравнителни образци представените по делото покана за плащане, връчена на ответната болница чрез ЧСИ, както и представените ИЗ-та . Последните не са приети като доказателства по делото с оглед настъпила преклузия за тяхното представяне в първоинстанционното производство, нито са използвани като сравнителен материал при изготвяне на допуснатите в първоинстанционното производство две единични съдебно-почеркови експертизи. Задачите и на двете експертизи са поставени така, както са били формулирани в исковата молба и писмения отговор на исковата молба , като последващото им представяне по делото не е довело до формулиране на нови , допълнителни въпроси на експертизата , нито е постановено от съда тяхното съобразяване от експертизата. Доколкото и тройната съдебно почеркова експертиза е дала заключение по въпросите , поставени на двете единични експертизи, то несъобразяването ѝ с цитираните ИЗ-та не я прави необоснована.

Всичко изложено обосновава извод за неоснователност на исковите претенции, до който извод е достигнал и първоинстанционния съд в обжалваното решение, поради което същото е правилно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода от спора се явява основателно искането на въззиваемото дружество за присъждане на направените разноски във въззивното производство. Такива се установяват в размер на 5 400лева , представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по делото. Предвид фактическата и правна сложност на делото , отчитайки обстоятелството че и пред въззивната инстанция са събирани и обсъждани нови доказателства , както и че адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на въззиваемото дружество е под минималния размер , предвиден по чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, настоящият съдебен състав намира че претендирания от него за присъждане адвокатски хонорар в размер на 5 400лева не е прекомерен , а е справедлив и разумен , поради което се явява и съобразен на приетото в Решение от 25.01.2024год. по дело С-438/22 на СЕС.

Мотивиран от горното, Апелативен съд- София, в настоящия си състав

## **РЕШИ:**

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 109/10.10.2024год. , постановено по т.д.№ 83/2023год. по описа на ОС-София .

ОСЪЖДА „ Ел Ди Пи Интернешънъл Груп“ ЕООД с ЕИК 202480429 със седалище и адрес на управление : гр.София, р-н“ Красно село“ ж.к.“ Славия“ бл.2, вх.“ А“, ет.2, ап.7 да заплати на МБАЛ „ Скин системс“ ЕООД с ЕИК 200603178 със седалище и адрес на управление: с.Доганово, общ.Елин Пелин, ул.“ Първа „ № 32 сумата от 5 400 лева , представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение във въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, при условията на чл.280,ал.1 от ГПК .

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_